

András Sófalvi (Odorheiu Secuiesc, Muzeul Rezső Haáz): *Apărarea granițelor Ținutului Secuiesc în timpul lui Gabriel Bethlen*

Răscoala secuilor din anul 1562 a adus numeroase schimbări radicale nu numai în organizația militară secuiască, ci și în apărarea granițelor Ținutului Secuiesc. În Evul Mediu teoretic apărarea granițelor a fost slujba tuturor secuilor, obligându-i la serviciu militar, însă în timpul lui Zsigmond János marea parte a secuilor de rând a fost supusă la iobagie, astfel baza societății, care a avut ca răspundere apărarea granițelor, a devenit foarte mică. În consecință, în a doua jumătate a secolului al XVI-lea nu prea există documente istorice scrise despre apărarea granițelor de către secui.

Restituirea legilor privind libertatea și rolul militar al secuilor la începutul secolului al XVII-lea, a avut efect și la apărarea granițelor, astfel câțiva comunități secuiești au primit sarcini speciale (apărarea drumurilor, spionaj în afara granițelor etc.).

Acest proces a culminat în timpul lui Gabriel Bethlen. Mai multe documente istorice arată că în timpul unei campanii militare importante contingente militare au fost ordonate în munți pentru apărarea granițelor. De exemplu, în 1626 în timpul celei de al treilea campanii militare nordice ale lui Bethlen toți secuii au fost obligați la serviciu militar din scaunul Mureș, comitatul Trei Scaune și comitatul Odorhei, fiind trimiși sub Munții Vrancei. Principele a avut mare grijă de fortificarea pasurilor. Pe lângă recondiționarea cetăților vechi, a ordonat construirea de noi fortificații (un document din perioadă atribuie construirea cetăților din Ghimeș, Doftana, Oituz și Buzău lui Bethlen). Construirea și întreținerea acestor cetăți a revenit deasemenea secuilor.